

Wat aangaat zijn hoop, dat ook mijn naam eens zal „prijken” op de lijst der contribuanten . . . wel, die naam „prijkt” daar reeds jaar en dag, maar voor een bedrag, waaraan men den tegenstander van het fonds moet herkennen.

Apeldoorn, 22 Juni 1915.

C. METZLAR.

II.

Verschillende betuigingen van instemming met mijn voorstel van 5 Juni jl. werden mij gezonden, nl. door hoogleraren, specialisten en practiseerende artsen. Ik heb de overtuiging gekregen, dat in die richting verdere pogingen gedaan mogen worden, echter met wijziging van het oorspronkelijke plan.

Professor KOUWER, in beginsel met mijn voorstel kunnende meegaan, schrijft mij het volgende:

„Ik zou in ieder geval de voorkeur er aan geven, dat de geholpene partij zelf bepaalt, wat hij voor dat doel wil beschikbaar stellen, dus geen declaratie van den helper. Ik zou het volgende in overweging willen geven: Ieder geneesheer, die er prijs op stelt, dat het fonds de bedoelde voordeelen zal genieten, in plaats van geschenken, geeft zijn naam op aan de commissie voor het Ondersteuningsfonds. Deze commissie publiceert jaarlijks de volledige lijst van deze artsen en zendt tevens aan ieder, die op deze lijst voorkomt, een dertigtal kaartjes, waarop ongeveer het volgende staat vermeld: De geneesheer (dit in te vullen door den persoon zelf) behoort tot degenen, die er de voorkeur aan geven, dat hun voor geneeskundige hulp aan collega's geen geschenk worde geboden, maar dat de geholpen collega, indien hij daartoe zich geroepen acht, een door hem zelf te bepalen bedrag afsta aan het Ondersteuningsfonds. — De helper zou dan iederen keer, dat een collega zijn hulp vraagt, hem stilzwijgend dit kaartje kunnen ter hand stellen”.

Gaarne erken ik, dat het niet aangenaam is voor den hulpgevendenden collega om een declaratie af te geven, maar aangezien ik vreesde, dat in vele gevallen de vrijwillige bijdragen doof sloffigheid, enz. in het vergeetboek zouden geraken, achtte ik het declaratiestelsel gewenscht. De kaartjes van prof. KOUWER onderscheppen deze bezwaren echter grootendeels, en ik kan mij daarmee best vereenigen. Aangezien ik vermoed, dat een groot deel der collega's voorloopig de voorkeur zal blijven geven aan de geschenken, en aangezien de bezwaren tegen de zienswijze o. a. van collega DE GROOT, „verplichte verhooging der bijdragen voor alle leden”, te groot zijn (het bewijs te vinden in het schrijven van collega JUDA aan het adres van collega METZLAR), acht ik de voorgestelde wijzigingen van prof. KOUWER in mijn plan zeer gewenscht, en hoop ik nog meer betuigingen van instemming te ontvangen. Wanneer wij dan de medewerking van de Commissie van Beheer van het fonds kunnen verkrijgen, zijn wij in de goede richting, en kan rechtstreeks het fonds gesteund worden. Het gaat dan wel langzaam, maar geleidelijk zal de sympathie toenemen.

Leusden, 22 Juni 1915.

H. VISSCHER.

BRIEFWISSELING.

DE A.S. ALGEMEENE VERGADERING TE AMSTERDAM.

De secretaris van den Geneeskundigen Kring te Amsterdam verzoekt ons het onderstaande ter kennis onzer lezers te brengen.

Redactie.

De collegae, leden der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst, die gedurende de algemeene vergadering te Amster-